

Վահան Տերջյան

Շշուկ ու շրշուն

Աշնան մշուշում շշուկ ու շրշուն,
Բարդիներն են բաց պատուհանիս տակ,
Դու ես, որ դարձյալ թախիծով հիշում,
Կանչում ես նորից կարոտով հստակ:

Անտես ու հուշիկ իմ շուրջը շրջում,
Եվ շնչում ես, և անուշ շրջում,
Պայծառ տրտմությամբ ինձ ես անրջում
Ու գաղտնի սիրով սիրում ու հիշում:

Ամպերը ճերմակ երամով անցան
Թռչունների պես, լուսեղե՛ն երագ,
Դ-ն՛ի ես, որ դարձյալ ժպտացիր անձայն
Քո հեռու հեովից, անհայտ ու անհաս:

Չրերն են անվերջ միգում հեկեկում,
Իմ սիրտն է լալիս կարոտով անհուն,
Թվում է, որ դու տխրությամբ անքուն
Ինձ ես որոնում աղոտ աշխարհում:

Եվ ժպտում ես ինձ, ակնարկում քնքուշ
Ու գաղտնի սիրով սիրում ու հիշում,
Եվ շնչում ես, և շրջում անուշ,

Անտես ու հուշիկ իմ շուրջը շրջում: